

مشارکت هم‌نگار نجف اشرف

هم‌نگار

عیسی در خلوت با پدر وقت میگذراند

عیسی بی‌درنگ شاگردان را برابر آن داشت تا در همان حال که او مردم را مخصوص می‌کرد، سوار قایق شوند و پیش از او به آن سوی دریا بروند. پس از مخصوص کردن مردم، خود به کوه رفت تا به تنها ی دعا کند. شب فرا رسید و او آنجا تنها بود. در این هنگام، قایق از ساحل بسیار دور شده و دستخوش تلاطم امواج بود، زیرا باد مخالف بر آن می‌وزید. در پاس چهارم از شب، عیسی گامزنان بر روی آب به سوی آنان رفت. چون شاگردان او را در حال راه رفتن روی آب دیدند، وحشت کرده، گفتند: «شبح است»، و از ترس فریاد زدند.

متی ۱۴:۲۲-۲۶

اما عيسى بي درنگ به آنها گفت: «دل قوي داريد. من هستم، مترسيد!» پطرس پاسخ داد: «سرور من، اگر تو يى، مرا بفرماتا روی آب نزد تو بيايم.» فرمود: «بيا!» آنگاه پطرس از قايق بيرون آمد و روی آب به سوي عيسى به راه افتاد. اما چون باد را دید، ترسيد و در حالى که در آب فرو مى رفت، فرياد برآورد: «سرور من، نجاتم ده!» عيسى بي درنگ دست خود را دراز کرد و او را گرفت و گفت: «اي کمایمان، چرا شک کردي؟» چون به قايق برآمدند، باد فرو نشست.

متى ۱۴:۲۷-۳۲

سپس کسانی که در قایق بودند در برابر عیسی روی بر زمین نهاده، گفتند: «براستی که تو پسر خدایی!» پس چون به کرانهٔ دیگر رسیدند، در ناحیهٔ چنیسارت فرود آمدند. مردمان آنجا عیسی را شناختند و کسانی را به تمامی آن نواحی فرستاده، بیماران را نزدش آوردند. آنها از او تمنا می‌کردند اجازه دهد تا فقط گوشۀ ردايش را لمس کنند، و هر که لمس می‌کرد، شفا می‌یافت.

متى ۱۴:۳۲-۳۶

بـه خـدا نـزديـك شـويـد،
كـه او نـيز بـه شـما نـزديـك خـواهد شـد....

يعقوب ٤:٨